משנה · אחרונים · רש״ש · סדר קדשים

רש״ש על משנה קינים

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

רש״ש על משנה קינים

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/רשש-על-משנה-קינים/
הקובץ נוצר ב־19 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
משנה ב 4
משנה ג 4
פרק ב 4
משנה א 4
משנה ג 5
משנה ה 5
פרק ג 5
משנה ד 5
משנה ה 5
משנה ו 6

פרק א

משנה ב

בהרע"ב ד"ה חטאת שנתערבה. בשני קנין של חובה כו' שכל קן מהן הוא א' עולה כו'. וכ"כ לקמן בסוה"מ. ול"ד בלישניה. דע"כ לא מיירי שכל קן מופרש לבד דא"כ לא הוה כשר אלא פרידה אחת. וכן לקמן פ"ג דבריו מגומגמין בזה אשר שם כבר צווחו עליו קמאי דקמן. ולקמן פ"ב מ"ב תמה עליו התוי"ט בכה"ג:

משנה ג

תוי"ט ד"ה אחת. מפני שחייבות מהן (אולי צ"ל בהן) כמו האנשים ומוסף כו'. ק"ל מקרבן דשמיעת קול דאינו בנשים כדאיתא בר"פ שבועת העדות. ועי' נו"ב מ"ת חלק חו"מ סי' ח':

פרק ב

משנה א

בהר"ב ד"ה לבין הקריבות וכו'. לפי שהוא סתם ול"נ כו' לפיכך אינו פוסל אלא א' כנגדו. דבריו שלא בדיוק דמשמע דמפרש פסול היינו גוזל הנשאר (והוא נגד מה שאמר ברישא יקח זוג לשני) ופוסל אחד כנגדו היינו במקום שפרח. וסותר א"ע למה שפי' במשנה דלקמן. וכך הל"ל לפיכך אינו פסול אלא הוא או אחר במקום שנתערב וכמש"כ התוס' הביאם התוי"ט בדבור הא':

[**שם בתוי"ט ד"ה קן סתומה כו' אבל פרידה כו' אינו יכול להקריב אלא כו' ופירש"י ואלו קן כו'**. כצ"ל מהגרמ"ש ז"ל]:

שם ד"ה או. והנך חטאות דידי' כו'. תימה דאף דלאו דידיה יוכל להקריב לשם מי שהוא וכמש"כ התוי"ט בפרק דלעיל מ"ג בד"ה מחצה. ואפי' אם כולם של אדם אחד צריך להקריב כ"א לשם אותו דבר שהופרש עליו. ועי' בכריתות פ"ו מ"ז ובגמרא שם. ונ"ל דה"ה במחוסרי כפרה דאם הפרישה קן על זיבה לא תוכל להביאו על לידה. ונ"ל ראיה מהא דאיתא שם (ח') דעל ב' לידות או ב' זיבות מביאה קרבן א' ואוכלת בקדשים (שכן אם הפריש על חלב שאכל אמש יוכל מדאורייתא להביאה על חלב שאכל היום כמש"כ התוי"ט שם פ"ו מ"ז לדעת הרמב"ם). משא"כ על לידה ועל זיבה (שכן אם הפריש על חלב והביא על הדם לא כפר) וכ"מ לי מתוס' נזיר שם בד"ה ואלו. אלא דמשמע מדבריהם שם דאפי' מזיבה על זיבה לא כפר וזה שלא כדברי הרמב"ם הנ"ל. אבל אין דבריהם מוכרחים שם דיל"פ דלראובן שאר קינים מיתקן להביא אפי' על כפרה אחרת. ובלא"ה

אנכי תמה דטפי ה"ל לפרש כיון דמקריב גוזל הנשאר א"כ הוקבע אותו שפרח אם לחטאת אם לעולה ולא יוכל לעשות מהקינין דעלמא רק כעין אותו שפרח:

משנה ג

וי"א השביעית ל"ה כלום. עי' בהרע"ב ודבריו לקוחים מהמפרש. ולכאורה אין להם ביאור. ולעד"נ דמצד הדין אינו פוסל א' כנגדו אלא בפרח לבין הקריבות אבל לבין המתות. אינו פוסל וכדלקמן מ"ד פרח מן הסתומה למפורשת דכיון דבה ימותו לכן יקח זוג לשני. ולהכי בשאר קינין הואיל דבפריחה פוסל אחד כנגדו מן הדין דהרי פרח לבין הקריבות גזרו גם בחזרה אף שחזר לבין המתות. אבל בשביעית דליכא בה פריחה כלל לכן ל"ג בה:

משנה ה

או שפרח מן האמצע כו'. עתוי"ט שנדחק. ולי עוד קשה מדוע לא בארה המשנה ג"כ דאם פרח מתחלה מן הצדדין לאמצע דג"כ ימותו. ולכן נראה דזהו המכוון במה שאמר או פרח. ור"ל דמתחלה קאמר חזר לאמצע כו' עדיין יש תקנה לאותן שבצדדים אלו יקרבו כו'. ואין הדין שימותו כולן אלא אם חזר אח"כ. וע"ז אמר או שפרח פי' דתחלת הפריחה הי' מהצדדין לאמצע ג"כ ימותו כולן. ומה שאמר מן האמצע לצדדין. חוזר על חזר שאמר תחלה. וכה"ג מצינו בפי"ז דכלים מ"ב מפני שהן מקיימין עי' פי' הרע"ב שם. ענ"ל לפרש או שפרח מן האמצע מתחלה לצד אחד ד"מ לצד אשר שם החטאת ואח"כ פרח משם לצד השני (ולזה יכוון באמרו לצדדין ל"ר) כולן ימותו. צד העולה. מן הדין שמא פרח החטאת. והצד החטאת. אף דמן הדין הי' יכול להקריב ממנה חטאת ימותו מפני גזירת הצד השני וכמו דגזרינן במ"ג. והוא ע"ד פי' הרמב"ם:

שם בע"א הולכין אחר הראשון. נ"פ דר"ל אחר הקרב ראשון. אבל אם עדיין לא נקרב רק שהפרישו ראשון. גם ב"ע מודה דהעולה תהיה לנדבה. ולחובתה תביא אחרת ממין החטאת. וכ"מ להדיא מהמפרש דאירי כשנקרב. והרע"ב שתולה בהפרשה ל"ד:

פרק ג

משנה ד

בהרע"ב ד"ה כיון שכל קן וקן היה בפ"ע. עמש"כ בזבחים (ס"ז ב' בס"ד):

משנה ה

ברע"ב ד"ה חטאת שנים כו'. הרי עולה אותו מנין חטאת שבחובה כו'. כצ"ל. מהגרמ"ש ז"ל]:

משנה ו

במשנה משני מינין תביא שתים. עי' פרש"י בזה (זבחים שם) (וכ"כ המפרש אחריו) ולדבריו הנודר קן לא יוכל להביא תור וב"י אלא ב' תורים או בנ"י וזהו מה שאמרו א"מ תורין כנגד בנ"י כו'. ואנכי תמה דזה לא שמענו אלא בחובה וכדמפרש כיצד האשה שהביאה חטאתה תור כו' אבל בנדר או בנדבה לא שמענו. וכ"נ להדיא מדברי הרמב"ם רפ"י מהל' פהמ"ק. וע"כ ל"פ ר"י ור"ש בספ"ה דמנחות אלא במחצה חלות ומחצה רקיקין דב' קרבנות חלוקין הן במעשיהן. דאלו בלולות ואלו משוחות ומקראי ע"ש. אבל תורין וב"י דמעשיהן שוין וליכא קראי כ"ע מודו דיביא. ולענין משנתינו יל"פ דהכהן א"י איזו שתים עשה למעלה ואיזו למטה ושמא עשה הב' תורים למטה וצריכה להשלים כנגד התור של חטאת עולת תור. או שמא הבנ"י למטה וצריכה להשלים עולת ב"י וכן פי' הרמב"ם:

שם בתוי"ט ד"ה פרשה. בהעתקת פרש"י. ואם שני מינין היו כו' דאין מביאין תור כנגד בנ"י. תמוה דתיפוק ליה דפרשה נדרה. ובפרש"י שלפנינו ליתא לכ"ז:

[**שם ד"ה וחטאת אחת** (**הב'**) **כו' והרי לו זוג ממינו לעולה כו'**. כצ"ל:

שם בד"ה וי"א אף צמרו כו' דס"ל שתביא שמונה וא"נ לא אכפת כו' כצ"ל. מהגרמ"ש ז"ל]:

סליק סדר קדשים.